

„Az utolsó pillanatban kezdtem a versenyzést”

INTERJÚ ZEMLÉNYI ESZTERREL

szerző: Ur Máté fotó: Molnár Ágnes

Zemplényi Eszter tavaly májusban egyedüli magyarként vehetett részt a Baltikum legrangosabb operaversenyén, ahonnan a harmadik helyezést hozta haza, nem sokkal később pedig már a Nemzetközi Virginia Zeani Énekverseny második helyét is magáénak tudhatta. A fiatal énekes, miközben elkötelezett híve a tanításnak, Miskolcon A varázsfuvolában Pamina szerepét formálja meg, és a legnagyobb zenekarok sorra kérik fel szólistának.

Az éneklés gyermekkorod óta része az életednek. Hogyan kezdődött?

Édesanyám, Zemplényi Katica, kántor és sikeres karnagy, így általa volt jelen a zene a családban. Arra emlékszem, hogy gyermekként a napon-ta ismétlődő tevékenységek szinte mindegyikéhez kapcsolódott egy aprócska dallam vagy zenei hangulat. Testvéreimmel együtt a székesfehérvári Kodály iskolában tanultunk, ami később zeneiskolai órákkal is kiegészült. Az éneklés mellett a zongora volt a mindennem.

Az elért versenyeredmények téged igazolnak, először mégis a tanári pályát választottad. Miért?

Bár a főiskola és később a mesterképzésem alatt is az éneklésben találtam meg önmagam, a tanulmányain a tanári pálya felé vittek. Réális akartam maradni.

A szólista karriert mindig is misztikusnak, valami egészen különleges lehetőségnek tartottam,

ami csak nagyon keveseknek adatik meg. Örömet lelem a tanításban, és úgy érzem, ebben is ki tudok teljesedni. Ez egy kölcsönös folyamat, amely során én

is új ismereteket szerzek, másoknak pedig segítem a zenei fejlődését.

Milyen arányban van jelen az életedben a tanítás és a koncertezés?

2013-ban diplomáztam Halmai Katalin tanítványaként, majd rögtön ezután Aszódon és Kecskeméten vállaltam tanári állást, nagy örömömmre azonban számos budapesti és fehérvári koncertfelkérést kaptam. Olyan mindennapos visszajelzések voltak ezek, amik megerősítettek, de el is gondolkodtattak a jövőt illetően.

Emiatt fordultál a nemzetközi versenyek világa felé?

Szinte az utolsó pillanatban kezdtem a versenyzést, és azt mondhatom, hogy azok a megmérettetések voltak a legsikeresebbek, amiket nem feltétlenül terveztem előre.

Egy verseny mindig csak pozitív kimenetelű lehet,

nemcsak a repertoárt, de a kapcsolatépítést illetően is, és nem kisebb izgalom egy-egy produkció létrehozása olyan művészekkel, akikkel addig még nem dolgoztam. Szeretném, ha még lenne alkalom versenyezni, de ez idő kérdése is, hiszen büszkén mondhatom, hogy nagyon sok feladatom van a következő időszakban.

Elsősorban Mozart Pami-nájaként hallhatunk majd. Az opera vagy a dalok világa áll hozzád közelebb?

Jelenleg valóban Mozarttal vagyok elfoglalva, hiszen január 19-től Pamina szerepét éneklek Miskolcon. Az opera eddig kevésbé játszott szerepet az életemben, hiszen oratórium szakon végeztem, de úgy érzem, nem tudnék lemondani sem a dalokról, sem a zenés színházról, sem pedig az egyházi művekről. Pontosán előttem van, ahogy gimnazista koromban testvéreimmel részt vettünk a székesfehérvári színház szinte minden zenés darabjának próbáján. Kórusban énekelünk a színpadi darabokban, kisebb szerepeket is kaptunk, és közben észrevétlenül szoktunk hozzá a színpadi léthez. Emellett az egyik legnagyobb élményt a csodálatos jelmezek jelentették. Az opera esetében egyedülálló érzés belegondolni a karakterem eddigi életébe, és abba a személyiségfejlődésbe, amin a darab során keresztülmeleg.

Zemplényi Eszter 2005-ben elnyerte az Országos Gregor József Énekverseny Kodály Zoltán különdíját, 2016-ban Fischer Annie előadó-művészeti ösztöndíjas lett, különdíjat nyert a Nemzetközi Simándy József Énekversenyen, valamint I. helyezést ért el a Petrovics Emil Énekversenyen.

A Magyar Állami Operaházban először 2016 márciusában mutatkozott be Blonde szerepében, majd Gryllus Samu *Két nő* című operájában Schuschankaként állt színpadra.

Egyedüli magyarként vett részt az észtországi Klaudia Taev Nemzetközi Énekversenyen, amelyre 38 ország 246 énekese közül meghívásos alapon válogatták a jelentkezőket. A fiatal művész mentorának tudhatja többek között Kertesi Ingridet és Kéry Tamást.

Ami a dalokat illeti, meglehetősen széles skálán mozogsz. Hogyan választod ki a műsort?

Ezeket a műveket a versek miatt és a megzenésítés mikéntje alapján választom. A diplomám nagy részét egy Rimbaud-versekre írt Britten-ciklus tette ki, ami egy egészen szürreális világ, jelenleg pedig inkább a francia repertoárral foglalkozom. Tavaly elkezdtünk kamarázni Ránki Fülöppel, akkor Messiaen került terítékre, a folytatásban pedig Debussyt szeretnénk előtérbe helyezni. Különleges élmény volt a Nemzeti Filharmonikusokkal

előadni Mahler Negyedikjét, és nagy megtiszteltetés, hogy több koncertem lesz a Rádiózenekarral is az évad hátralevő részében.

Van valamilyen tudatosság abban, hogy ilyen szerteágazó a repertoárod?

Szeretném megtartani a széles repertoárt, mert mindamellett, hogy élvezem a különböző stílusokban való barangolást, így tudom megőrizni a hangom frissességét. Nagyon kedvelem a kortárs zenét is, de tisztában vagyok vele, hogy barokk előképzettség vagy a mozarti

hangképzés ismerete nélkül nem engedhetném meg magamnak. A tanárainknak köszönhetem, hogy az évek során harmonikusan épült fel, hogy mikor mit énekeljek, és azt mondhatom, hogy

minden éppen időben jött velem szembe.

Ha pedig egy kis támogatásra, feltöltődésre van szükségem, Budapest forgatagában megtalálom magamnak a legközelebbi parkot vagy piacot, ahol virágok között sétálhatok, és energiát gyűjthetek.

Élmény!
Minden tekintetben.

Bécsi, bécsibb - operett!
Annette Dasch, Piotr Beczala és Thomas Hampson operettestje
2018. február 15.

HÚSVÉTI HANGVERSENY
Telemann: Brockes-passió
2018. március 22.

